

روز شمار انتخابات

اتلاف برای فردا فیروزه‌ای شد

● شرق: اعضای گروه اتلاف برای فردا نشست خبری خود را با رونمایی از رنگ فیروزه‌ای به‌عنوان نماد انتخاباتی خود برگزار کردند. مسعود خوانساری و محمدرضا انصاری به‌عنوان کاندیداهای بخش بازرگانی، پدram سلطانی و فریال مستوفی به‌عنوان نامزدهای بخش معدن؛ مهدی پورقاضی و مهدی جهانگیری به‌عنوان کاندیداهای بخش صنعت و حامد واحدی و کاوه زرگران به‌عنوان کاندیداهای بخش کشاورزی، در این نشست خبری به عنوان نماینده ۴۰ کاندیدای حضور در اتاق تهران از اتلاف برای فردا در این نشست خبری حاضر شدند.

مسعود خوانساری، رئیس کمیسیون حمل‌ونقل اتاق تهران گفت: اتلاف برای فردا اعتقاد دارد که تشکل‌های اقتصادی ظرفیت بالایی دارند که هنوز از آن به‌خوبی استفاده نشده است. به همین دلیل نامزدهای این اتلاف با مشارکت تشکل‌ها و نمایندگان آنها کنارهم قرار گرفته‌اند. این افراد از اعضای تاثیرگذار تشکل تخصصی خود به‌شمار می‌روند و هرکدام برندی معتبر محسوب می‌شوند.

سال‌های پیش‌رو برای اقتصاد پرچالش است و عبور از آن نیازمند کار و تلاش همه‌را با تدبیر و تجربه است. به همین دلیل سعی کرده‌ایم با دانش مدیریتی بر محور اخلاق وارد این میدان در دوره چهارسال آینده شویم. اتاق به‌عنوان سخنگوی بخش خصوصی نقش مهمی در این دوره به دور از افراط و تفریط و هیجانات سیاسی خواهد داشت. اتاق باید با پشتوانه تشکلی محکم، همه صداها را از تشکل‌های اقتصادی در خود جای دهد و درنهایت یک‌صدای واحد را به‌عنوان نمایندگان بخش خصوصی برای تعامل با دولت منتقل کند.

پدram سلطانی، نایب‌رئیس اتاق ایران در پاسخ به سؤالی در مورد حضور افرادی از بخش‌های خصوصی در اتاق بازرگانی گفت: در اتاق بازرگانی مدعی اصلاح سیاست واگذاری‌ها و خواستار بازگشت آن به ریل اصلی هستیم اما اتاق محل ستیز با هیچ بخشی از جمله دولت و مجلس نیست. اتاق محل تعامل و مذاکره و هم‌اندیشی است. کسانی که امروز از بازگیران اقتصاد هستند و در چارچوب قانون فعالیت می‌کنند، باید با یکدیگر گفت‌مان برقرار کنند. نمی‌توان با نگاه سلبی، حضور افرادی از بدنه بخش‌های عمومی غیردولتی را کتمان کرد اما می‌توان با نگاه ایجابی این فرآیند را نقد کرد و این از طریق گفت‌وگو میسر خواهد شد. هیچ خط و مرزی را در اقتصاد قایل نیستیم و برای ایجاد فضای تعامل تلاش می‌کنیم، در مجموعه پارلمان بخش خصوصی که ۴۰۰ عضو خواهد داشت، حضور چند نماینده از بخش عمومی غیردولتی، اتاق را دولتی نمی‌کند. دولت در ایران بیش از ۵۰ درصد اقتصاد را در اختیار دارد اما با احتساب حضور ۲۰ نماینده دولتی در اتاق تنها پنج‌درصد کل نمایندگان دولتی هستند. مشکل شبهه‌دولتی‌ها در اقتصاد ایران نیز باید از راه گفت‌وگو و از مسیر هم‌اندیشی و تعامل حل شود.

مهدی پورقاضی، عضو هیات‌نمایندگان اتاق تهران گفت: تضاد منافع میان بخش‌های مختلف اقتصادی وجود دارد که نمونه آن را در امضای توافقنامه ترجیحی با ترکیه شاهد بودیم. به‌طوری‌که در یک‌مورد خاص یک سندیکای خواستار لغو تعرفه ترجیحی شده و سندیکای دیگر از آن حمایت کرده بود. این تضاد منافع موجب می‌شود نظرات متفاوتی مطرح شود اما هیچ‌کدام از صاحبان این دیدگاه‌ها را نمی‌توان نادیده گرفت بلکه باید در اتاق این دیدگاه‌ها شنیده و بهترین مشورت به دولت داده شود.

مهدی جهانگیری کاندیدای بخش صنعت همچنین گفت: بزرگ‌ترین کاری که بخش خصوصی می‌تواند در زمینه تصمیم‌سازی برای دولت دنبال کند، توجه به مزیت‌های موجود کشور برای جدایی از اقتصاد نفتی است. در این شرایط نمی‌توانیم به دنبال خلق مزیت جدید باشیم چراکه که زمان‌بر است و در شرایط رقابتی می‌تواند ما را به انتهای جدول برساند. با این حساب با استفاده از مزیت‌هایی که در حوزه صنعت، معدن و گردشگری وجود دارد، می‌توان از اقتصاد نفتی فاصله گرفت. صنعت گردشگری در دنیا پیشرو است و طبق آمارهای سازمان جهانی جهانگردی یک‌میلیارد و صد میلیون گردشگر در دنیا داریم. به همین دلیل این صنعت می‌تواند به‌عنوان یک مزیت پولساز جایگزین نفت شود. اقتصاد ایران نمی‌تواند یک نسخه واحد برای خود تعریف کند، باید خود را با اقتصاد جهانی تنظیم کنیم و نمی‌توانیم نسخه‌های صرفاً داخلی را دنبال کنیم. باید در چرخه اقتصاد جهانی قرار بگیریم که برای این کار باید هزینه‌های تولید را کاهش دهیم و کیفیت محصولات را بالا ببریم تا در فضای رقابتی بتوانیم به حیات ادامه دهیم. چالش جدی‌ای برای رسیدن به این اهداف در داخل، هزینه بالای پول در کشور است. در حال حاضر کشور با چالش جدی‌ای در زمینه منابع آب مواجه است. بالای ۹۰ درصد از مصرف آب کشور مربوط به بخش کشاورزی است که باید برای حل این چالش‌ها برنامه‌ریزی مدونی داشت.

اقتصاد

پدر صنعت ایران در گفت‌وگو با «شرق»:

مرز بخش خصوصی ودولت برداشته شود

علیرضا غفاری، نویسنده مطلب

مرزی وجود نداشته باشد. کارشناسان و مدیران معتبر مرتباً بین این دو بخش جابه‌جا می‌شوند. اگر فعالان بخش خصوصی وارد مشاغل مدیریتی شوند این باعث پیشرفت ایران خواهد بود. کسی‌که یک واحد صنعتی را اداره کرده باشد، مشکلات صنعت کشور را بهتر می‌شناسد و هیچ‌گاه در مقام خود حرف خلاف اصول نمی‌زند. براین‌اساس از حضور و فعالیت دولتمردان در بخش خصوصی استقبال می‌کنم. این بسیار اتفاق مبارک و میمونی است. ما هیچ چاره‌ای نداریم جز اینکه مرز بین دولت و بخش خصوصی محو شود.

● **اینکه فعال اقتصادی می‌تواند بهتر در رفیع مصطلات فعالیت اقتصادی عمل کند درست است، اما از طرف دیگر اگر بخش خصوصی نقدی به عملکرد یک نهاد دولتی داشته باشد دستش بسته می‌شود. اینطور نیست؟**

به‌هیچ‌وجه! تمام اعضای تشکل‌ها در حضور یکدیگر، همدیگر را نقد می‌کنند. نقدها خیلی هم جدی است. وقتی شما در هیات نمایندگان اتاق ایران حضور پیدا کنید، می‌بینید که نقدها بسیار جدی است. بخش خصوصی ما آنقدر رشد کرده که مصلحت خود را بهتر تشخیص دهد و به درستی از وزیر یا مسئولی که از بخش خصوصی هم انتخاب شده، انتقاد کند.

۲۸ مرداد در کنار خانه مرحوم دکتر مصدق حضور داشتم و دیدم که هموطنان نابخردم منزل مرحوم مصدق را غارت کردند. در همان جوانی این مساله در ذهن من شکل گرفت که با مردم فقیر هیچ نهضتی را راه‌اندازی شدند به‌دلایل مختلف توسط دولت‌ها تعطیل شدند. تشکل‌ها هم چندان از این قاعده مستثنا نبودند، هرچند حساسیت کمتری روی آنها بود. پیش از انقلاب سندیکاهای مختلفی وجود داشت که در وزارت کار ثبت شده بودند. بعد انقلاب این سندیکاهای تعطیل شده و بعد از مدتی بنا به قانون کار انجمن‌ها تأسیس شدند. تا جایی که ذهن من باری می‌کند تعداد انجمن‌های وابسته به وزارت کار در حال حاضر به بیش از هزار و ۸۰ انجمن می‌رسد. تشکل‌های دیگری هم هستند که در وزارت کشور یا اتاق ایران ثبت شده‌اند. همچنین وزارت صنعت، معدن و تجارت هم تشکل‌های معدودی را ثبت کرده است. همانطور که می‌دانید در دنیای مدرن تشکل‌ها در جایی ثبت نمی‌شوند بلکه تنها تشکیل خود را به شهرداری‌ها اطلاع می‌دهند. در فرانسه ۵۰ هزار تشکل وجود دارد. در این کشور سالانه ۵۰ هزار تشکل تعطیل و در همین حدود تشکل جدید راه‌اندازی می‌شود. به همان نسبتی که در کشورها آزادی‌های بیشتری وجود دارد، به همان میزان تشکل‌های بیشتری وجود دارد. بعد از انقلاب تشکل‌های زیادی ثبت شدند و خوشبختانه در شرایط حاضر مورد استقبال و یار دولت‌ها بوده‌اند، اما از آنجا که عمر این تشکل‌ها کوتاه است، انطور که باید و شاید موثر نیستند. هر قدر که جلو می‌رویم و آزادی بیشتری به دست می‌آوریم تشکل‌ها بیشتر جا می‌افتند و از توانمندی‌های بیشتری برخوردار می‌شوند. درکل از نظر متخصصان و جامعه‌شناسان تشکل‌ها زیربنای جامعه مدنی هستند. هر قدر تشکل‌های بیشتری داشته باشیم به همان میزان جامعه مدنی بیشتر توسعه پیدا می‌کند.

● **تا توجه به اینکه رویکرد شما به تشکل‌های اقتصادی و صنعتی است و اغلب دست‌اندرکاران در این حوزه به‌نوعی سرمایه‌دار محسوب می‌شوند، باید گفت در کشور ما به‌صورت سنتی نگاه منفی به سرمایه‌داری وجود داشته است. به نظر می‌رسد که این نگاه حداقل در سال‌های اخیر در حال تغییر است. فکر می‌کنید نگاه به سرمایه‌داری در شرایط فعلی چگونه است؟ از نظر شما بنای اقتصاد ایران بر چه نگاهی استوار است؟**

اگر نگاه به سرمایه‌داری را از اول انقلاب تا امروز مورد بررسی قرار دهیم، خواهیم دید که نگاه‌ها تا حد زیادی تلطیف شده است. من شخصاً از نگاه مسوولان کشور به سرمایه‌داری کاملاً رضایت دارم. الان بخش خصوصی در جامعه مستقل از یک اقلیت کوچک، بسیار محبوب است. به‌خصوص برداشت من این است که دولت آقای روحانی بالاترین حمایت‌ها را از بخش خصوصی انجام می‌دهد. به همین دلیل است که بخش خصوصی هم حامی دولت روحانی است و معتقد است که باید برای توسعه خود از این دولت حمایت کند. من اقتصاد ایران را در مسیر تعالی و تکامل می‌بینم. حرکت‌های اقتصادی از آغازین روزهای انقلاب تاکنون با گام‌های استواری به سمت اقتصاد آزاد حرکت می‌کنند.

● **تشکل‌گرا کسی است که دارای ذهن بسیط و گسترده‌ای باشد. یک تشکل‌گرا به‌هیچ‌وجه مجاز نیست، مصلحت شخصی خود را بر مصلحت ملی ترجیح بدهد. ما باید انتقاد کنیم و از انتقاد هم نرنجیم. ما در دنیای پیشرفته می‌بینیم که فعالان بخش خصوصی در بخش دولتی هم فعالیت می‌کنند. باید مرز خصوصی و دولتی برداشته شود**

از زمان ملی‌کردن صنعت نفت و نخست‌وزیری دکتر مصدق توجهم به تشکل‌ها جلب شد. اولین تشکلی که تأسیس کردیم انجمن اسلامی دانش‌جویان دانشگاه بود که آن را در ۱۳۲۸ در دانشگاه تهران ثبت کردیم. فعالیت‌های زیادی در این زمان انجام دادیم که مهم‌ترین آنها کمک به جریان ملی‌کردن صنعت نفت و حمایت از دولت دکتر مصدق بود. از ۲۸ مرداد به بعد که دولت مصدق با کودتا سقوط کرد، این فکر در ذهن من ایجاد شد که تشکل‌گرایی باید بین مردم جا بیفتد تا شناخت آنها در مورد سرمایه اجتماعی و اتفاقات اجتماعی افزایش پیدا کند و دوباره اتفاقات تلخ دوران کودتا تکرار نشود. به این دلیل بود که بعد از کودتای ۲۸ مرداد وارد فعالیت‌های صنعتی و اقتصادی شدم. قبل از انقلاب عضو هیات‌مدیره سندیکای صنف لوازم خانگی بودم و بعد از انقلاب هم فعالیت‌های تشکلیاتی خود را ادامه دادم. از ابتدای انقلاب نیز عضو هیات نمایندگان اتاق ایران بوده‌ام. تشکل‌گراهای امروز، اتاق ایران را پارلمان تشکل‌گرایی و مادر تشکل‌ها می‌دانند. از آنجا که صنعت را پیشران اقتصاد می‌دانستم به سوی تشکل‌های صنعتی متمایل شدم و به‌طور متوسط در طول عمرم ۳۰ تا ۴۰ درصد وقت خود را صرف فعالیت‌های اقتصادی-صنعتی کرده و باقی وقتم را صرف فعالیت‌های تشکل‌گرایانه کرده‌ام. بیشتر تلاش من این بوده که همکارانم را به اشاعه فرهنگ صنعتی تشویق کنم. ما در انجمن مدیران صنایع در طول ۳۵ سال شاید فراتر از ۵۰ هزار صفحه کار مطالعاتی انجام داده‌ایم و در کنار آن گفت‌و‌اراسیون صنعت ایران و پژوهشکده صنعتگر را نیز تأسیس کردیم.

● **اگر نگاهی به کاندیداهای انتخابات اتاق ایران داشته باشید، برخی از افراد از نزدیکان دولتی محسوب می‌شوند و این مساله ممکن است شائبه حضور دولتی‌ها را در اتاق ایران که نهاد اصلی بخش خصوصی کشور به‌شمار می‌رود، برنگ کند. از دید برخی از اقتصاددانان اینکه بعضی از مسوولان اقتصادی ما خودشان فعال اقتصادی هستند می‌تواند با وظایف نظارتی آنها منافات داشته باشد. این حضور از نظر شما درست است؟**

ببینید، اولاً نزدیکان مسوولان دولتی که در انتخابات اتاق شرکت کرده‌اند هریک دارای بنگاه اقتصادی‌اند و با این عنوان در انتخابات شرکت کرده‌اند و نه خویشاوندی با مسوولان دولتی. دیگر آنکه طبق بررسی‌های مایکل پورتر (اقتصاددان و نظریه‌پرداز اقتصاد مطرح جهان)، بنگاه‌های اقتصادی و اقتصاد خرد اساس توسعه کشورها هستند؛ چنانکه به اعتقاد وی این بنگاه‌ها هستند که در صنایع جهانی باهم رقابت می‌کنند و نه کشورها. بنابراین بنگاه‌های اقتصادی چه در دولت و چه در بخش خصوصی باید با یکدیگر همکاری و تعامل بسیار داشته باشند. این مساله سبب ادغام دولت و بخش خصوصی می‌شود که برای اقتصاد کشور بسیار مطلوب خواهد بود. زاین یک کشور موفق و پیشرفته است که از لحاظ اقتصادی سومین یا چهارمین اقتصاد بزرگ جهان محسوب می‌شود. در بازدید از زاین و مرادواتی که با تشکل‌های هم‌سنگمان انجام دادیم متوجه شدیم که وزارت صنعت، معدن و تجارت ما مانند «میتی» زاین است، اقدامات مبتنی باعث شده بین دولت و بخش خصوصی

و چه در دیگر بخش‌ها هم رنگ است؟

در کشور ما همان‌طور که می‌دانید چه قبل از انقلاب و چه پس از آن کمتر حزبی تشکیل شد اما تعطیل نشد. تا جایی که من یادم می‌آید احزابی که در ایران راه‌اندازی شدند به‌دلایل مختلف توسط دولت‌ها تعطیل شدند. تشکل‌ها هم چندان از این قاعده مستثنا نبودند، هرچند حساسیت کمتری روی آنها بود. پیش از انقلاب سندیکاهای مختلفی وجود داشت که در وزارت کار ثبت شده بودند. بعد انقلاب این سندیکاهای تعطیل شده و بعد از مدتی بنا به قانون کار انجمن‌ها تأسیس شدند. تا جایی که ذهن من باری می‌کند تعداد انجمن‌های وابسته به وزارت کار در حال حاضر به بیش از هزار و ۸۰ انجمن می‌رسد. تشکل‌های دیگری هم هستند که در وزارت کشور یا اتاق ایران ثبت شده‌اند. همچنین وزارت صنعت، معدن و تجارت هم تشکل‌های معدودی را ثبت کرده است. همانطور که می‌دانید در دنیای مدرن تشکل‌ها در جایی ثبت نمی‌شوند بلکه تنها تشکیل خود را به شهرداری‌ها اطلاع می‌دهند. در فرانسه ۵۰ هزار تشکل وجود دارد. در این کشور سالانه ۵۰ هزار تشکل تعطیل و در همین حدود تشکل جدید راه‌اندازی می‌شود. به همان نسبتی که در کشورها آزادی‌های بیشتری وجود دارد، به همان میزان تشکل‌های بیشتری وجود دارد. بعد از انقلاب تشکل‌های زیادی ثبت شدند و خوشبختانه در شرایط حاضر مورد استقبال و یار دولت‌ها بوده‌اند، اما از آنجا که عمر این تشکل‌ها کوتاه است، انطور که باید و شاید موثر نیستند. هر قدر که جلو می‌رویم و آزادی بیشتری به دست می‌آوریم تشکل‌ها بیشتر جا می‌افتند و از توانمندی‌های بیشتری برخوردار می‌شوند. درکل از نظر متخصصان و جامعه‌شناسان تشکل‌ها زیربنای جامعه مدنی هستند. هر قدر تشکل‌های بیشتری داشته باشیم به همان میزان جامعه مدنی بیشتر توسعه پیدا می‌کند.

کوفی عنان، دبیرکل سابق سازمان ملل اقتصاد داشت

دولت‌ها نماینده اوضاع کشورشان به‌طور کامل نیستند. از این جهت است که باید تشکل‌ها وارد میدان شوند. ما هم علاقه‌مند بودیم تشکل‌های خودمان را در سازمان‌ملل به ثبت برسانیم، اما به‌خاطر نبود رابطه مناسب با این سازمان موفق به این کار نشدیم.

● **شما فعالیت تشکل‌گرایی خود را چگونه و از چه زمانی آغاز کردید؟**

از زمان ملی‌کردن صنعت نفت و نخست‌وزیری دکتر مصدق توجهم به تشکل‌ها جلب شد. اولین تشکلی که تأسیس کردیم انجمن اسلامی دانش‌جویان دانشگاه بود که آن را در ۱۳۲۸ در دانشگاه تهران ثبت کردیم. فعالیت‌های زیادی در این زمان انجام دادیم که مهم‌ترین آنها کمک به جریان ملی‌کردن صنعت نفت و حمایت از دولت دکتر مصدق بود. از ۲۸ مرداد به بعد که دولت مصدق با کودتا سقوط کرد، این فکر در ذهن من ایجاد شد که تشکل‌گرایی باید بین مردم جا بیفتد تا شناخت آنها در مورد سرمایه اجتماعی و اتفاقات اجتماعی افزایش پیدا کند و دوباره اتفاقات تلخ دوران کودتا تکرار نشود. به این دلیل بود که بعد از کودتای ۲۸ مرداد وارد فعالیت‌های صنعتی و اقتصادی شدم. قبل از انقلاب عضو هیات‌مدیره سندیکای صنف لوازم خانگی بودم و بعد از انقلاب هم فعالیت‌های تشکلیاتی خود را ادامه دادم. از ابتدای انقلاب نیز عضو هیات نمایندگان اتاق ایران بوده‌ام. تشکل‌گراهای امروز، اتاق ایران را پارلمان تشکل‌گرایی و مادر تشکل‌ها می‌دانند. از آنجا که صنعت را پیشران اقتصاد می‌دانستم به سوی تشکل‌های صنعتی متمایل شدم و به‌طور متوسط در طول عمرم ۳۰ تا ۴۰ درصد وقت خود را صرف فعالیت‌های اقتصادی-صنعتی کرده و باقی وقتم را صرف فعالیت‌های تشکل‌گرایانه کرده‌ام. بیشتر تلاش من این بوده که همکارانم را به اشاعه فرهنگ صنعتی تشویق کنم. ما در انجمن مدیران صنایع در طول ۳۵ سال شاید فراتر از ۵۰ هزار صفحه کار مطالعاتی انجام داده‌ایم و در کنار آن گفت‌و‌اراسیون صنعت ایران و پژوهشکده صنعتگر را نیز تأسیس کردیم.

● **چرا تشکل‌های اقتصادی و صنعتی را مقدم دانستید؟**

این دیدگاه زمانی در من ایجاد شد که در کودتای

ادامه از صفحه ۵

فقدان برنامه منسجم در اتاق‌های بازرگانی

بازار سرمایه نقش بسیارمهمی در جذب پس‌اندازهای خرد مردم در اقتصاد ملی و ایجاد درآمد برای آنان دارد، همچنین می‌تواند نقش حایز اهمیتی برای بخش خصوصی و بازار سرمایه با هدف تأمین منابع لازم برای سرمایه‌گذاری‌های مختلف داشته باشد.

بازار سرمایه برای دولت هم می‌تواند مشرثمر باشد. زیرا این بازار درجهت انباشت سرمایه و رشد اقتصادی و هم جایی برای فروش دارایی‌ها و تأمین منابع بودجه‌ای است. بنابراین صیانت از بازار سرمایه هم برای مردم، بخش خصوصی و دولت منشا منافع خواهد بود. بخش قابل‌توجهی از کنش‌های اجتماعی محصول نیاز زمانه است و حضور فعالان بازار سرمایه می‌تواند به این دلیل باشد.

کافی است به رشد نزولی بازار سرمایه در یک‌سال اخیر، به‌دلیل برخی سیاستگذاری‌های نادرست توجه شود. در این زمینه فعالان بازار سرمایه در جهت جلوگیری از این کاهش صیانت از بازار سرمایه به‌صورت انفرادی یا گروهی تلاش‌های بسیاری کرده‌اند اما چنانچه این فعالیت از طریق یک نهاد با قدمت سازمانی همچون اتاق بازرگانی انجام می‌شد، تاثیرگذاری آن بیشتر بود. بنابراین اتاق‌های بازرگانی باید به تحولات بازار سرمایه و مسایل آن توجه ویژه‌ای داشته باشند، موضوعی که متأسفانه اتاق‌های بازرگانی به آن کمتر توجه داشته‌اند. ورود فعالان و مدیران‌عامل برخی شرکت‌های بازار سرمایه در انتخابات اتاق بازرگانی، در جهت تحقق الگوی فوق، فرصت مغتنمی خواهد بود. قطعاً، با توجه به سازمان قدرتمند اتاق‌های بازرگانی، حساسیت آنان به مسایل حوزه بازار سهام و برخورد فعالانه درجهت صیانت از این بازار، منشا برکات ارزشمندی برای همه گروه‌های اجتماعی و ارتقای اقتصاد ملی خواهد بود.

اتاق بازرگانی باید در چارچوب یک راهبرد معین که نقشه ذهنی تمام اعضای آن شود، درجهت «اعتمادسازی با مردم و همکاری با دولت محترم تدبیر و امید»، زمینه‌ساز ورود سه‌گروه دولت، مردم و بخش خصوصی به یک تعامل برد-برد با هدف ارتقای توان تولیدی و صنعتی شود.

● **مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری غدیر**

MAKE it POSSIBLE

بزرگ اما ظریف

صفحه نمایش بزرگ ۶ اینچی بدون قاب با طراحی بی نظیر

بدنه ظریف ۷/۹ میلیمتری فلتی برای استفاده آسان

سریع و با دوام

قابلیت استفاده از شبکه های مخابرات نسل چهارم

پرازدانه قدرتمند ۸ هسته ای همراه با باتری ۴۱۰۰ میلی آمپر

با قابلیت استفاده هوشمند از قدرت باتری

ایمن اما در دسترس

سنسور اثر انگشت برای امنیت و ورود آسان

رابط کاربری جدید EMUI 3.0 با طراحی زیبا و استفاده آسان

آینده، امروز در دستان شماست

Mate7

بزرگ اما ظریف

صفحه نمایش بزرگ ۶ اینچی بدون قاب با طراحی بی نظیر

بدنه ظریف ۷/۹ میلیمتری فلتی برای استفاده آسان

سریع و با دوام

قابلیت استفاده از شبکه های مخابرات نسل چهارم

پرازدانه قدرتمند ۸ هسته ای همراه با باتری ۴۱۰۰ میلی آمپر

با قابلیت استفاده هوشمند از قدرت باتری

ایمن اما در دسترس

سنسور اثر انگشت برای امنیت و ورود آسان

رابط کاربری جدید EMUI 3.0 با طراحی زیبا و استفاده آسان